

[Svend Nielsen.]

men den Side af Sagen har ved tidligere Lejligheder været debatteret her i det høje Ting, nemlig at Løn og Understøttelse for disse Personers Vedkommende ikke i alle Tilfælde er saa nær tilstrækkelige til at give deres Familier forsvarlige økonomiske Kaar. Naar der alligevel kan spares de nævnte 30 000 Kr. om Maanedene paa blot 75 Vagtposter, er det, fordi Personalet under en almindelig Vagtværnsordning har en mere effektiv Arbejdstid, hvorved der altsaa i dette Tilfælde ikke alene opnaas økonomiske Fordele, men ogsaa, som jeg allerede har bemærket, en Besparelse i Arbejdskraft.

Man har, som jeg allerede har fremhævet, fra mange Sider været interesseret i at faa dette Spørgsmaal taget op og paapeget det uforsvarlige i fortsat at opretholde C. B.-Ordningen. Vi ved sikkert alle, ogsaa her i det høje Ting, at den Tjeneste, der her er Tale om, denne evindelige Vagttjeneste for Mandskabet, er i allerhøjeste Grad opslidende, og fra militær Side har man gentagne Gange paapeget, at intet er mere demoraliserende end denne Vagttjeneste Dag ud og Dag ind. Derfor er det min Opfattelse, at denne Sag maa betragtes ogsaa ud fra den Synsvinkel, saaledes at man fuldt og helt gør sig klart, at det virkelig er paakrævet at faa sat ind paa dette Omraade.

Det andet Problem, som jeg gerne vil berøre i denne Forbindelse, er det i Offentligheden og for øvrigt ogsaa her i det høje Ting tidligere debatterede Spørgsmaal om at faa fjernet en Række af de Bunkers og cementerede Beskyttelsesgrave, som vi stadig har her i Hovedstaden og ude omkring i vore Provinsbyer. Allerede umiddelbart efter Besættelsens Ophør begyndte de enkelte Kommuner at røre paa sig og rette Henvendelser til Indenrigsministeriet om at faa Tilladelse til at paabegynde Fjernelsen af disse Grave og Bunkers, som i en Række Tilfælde laa paa Steder, hvor de var til stor Gene for Færdsel, Parkering m. v. Det er min Opfattelse, at ej heller i denne Sag er der sket noget nævneværdigt. Saa vidt jeg ved, er der givet Tilladelse til at fjerne som Maksimum et Par Hundrede af disse cementerede Grave af de mellem 5000 og 6000, som findes i Landet. Jeg tror, at der mellem en Del Kommuner og Indenrigsministeriet er ved at opstaa et ikke ringe Spændingsforhold netop med Hensyn til at faa fjernet en Del af de Grave, der paa mange Pladser ikke blot ikke pynter, men ogsaa er til Gene for Parkering og Færdsel og i en Række Tilfælde vanskeliggør en ra-

tionel Udnyttelse af en Del Arealer. Derfor finder jeg det paakrævet, at der gøres noget ved disse Spørgsmaal. Vi kan efter min Opfattelse ikke forsvare fortsat at have en Række af de Bunkers liggende, som de ligger i Dag. Jeg tænker ogsaa her paa, at vi endnu mere end et Aar efter Besættelsens Ophør midt i Hovedstadens Hjerte stadig har disse Monstrumer liggende, og jeg synes ikke, at vi kan være bekendt at udskyde Løsningen af Spørgsmaalet længere.

Det skulde glæde mig overordentligt, om den højtærede Indenrigsminister vilde være i Stand til i Dag i det høje Ting at give Tilsagn om, at der meget snart kunde blive taget fat paa de Punkter, jeg her har omtalt.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne æske den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om en Sag, der har stor Betydning for Husmandskreditforeningernes Udløansvirksomhed og da særlig for Jydsk Husmandskreditforening. Som bekendt kan de to Husmandskreditforeninger kun give Laan i Landbrugsejendomme, der er vurderet til 20 000 Kr. eller derunder, og for Ikke-Landbrugsejendomme er den tilsvarende Grænse 16 000 Kr. Det er klart, at den Stigning i Ejendomspriserne, som har fundet Sted, medfører, at Husmandskreditforeningerne hindres i at give Laan i et stort Antal Ejendomme, som de før har givet Laan, og derfor har Foreningerne henvendt sig til Indenrigsministeriet med Anmodning om at faa Grænsen forhøjet til 30 000 Kr. Da der nu er forløbet flere Maaneder, har det forundret mig meget, at den højtærede Minister ikke er kommet til Rigsdagen med Forslag om en Lovændring paa dette Punkt.

Hertil kommer et specielt Forhold for Jydsk Husmandskreditforenings Vedkommende. Da den nye Kreditforeningslov blev vedtaget i 1936, skabtes der en særlig Ordning med Hensyn til det indbyrdes Konurrenceforhold mellem Jydsk Husmandskreditforening og Herning Kreditforening, idet det bestemtes, at Laan i jordløse Ejendomme under 8 000 Kr.s Ejendomsskyld fremtidig alene skulde kunne gives af Jydsk Husmandskreditforening, medens begge de to nævnte Foreninger skulde kunne give Laan i Ejendomme med en Ejendomsskyld mellem 8 000 og 12 000 Kr. og Herning Kreditforening alene skulde have overladt Laangivning i Ejendomme med over 12 000 Kr.s Ejendomsskyld.

Det siger sig selv, at Ejendomsprisstigningen helt har forrykket Betydningen af